అపర కవి

రైలు ఈడ్చుకుంటూ తెనాలి స్టేషను నుండి బయలుదేరింది. ఆసలే ఎండాకాలం. దానికితోడు పాసెంజరుబండి. ప్రయాణీకులు విపరీతమైన ఉక్కతో వడతో సతమతమైపోతూ వున్నారు. సరిగ్గా రైలు ప్లాటుఫారం మీదనుండి కదిలే సమయానికి ఓ పెద్దమనిషి తనకంటే పెద్దదైన ఓ బెడ్డింగుతో తోసుకుంటూ ఆ ఎండలో పెట్టెలోకి దూసుకువచ్చాడు. వస్తూ వస్తూనే బారిష్టరు పార్వతీశంలాగా ఎదురుగా వున్న ఓ గుండు వ్యక్తిపైకి బెడ్డింగు విసిరేశాడు. ఆయనెవరో తిరుపతి పోయి వస్తున్నాడల్లేవుంది. నున్నగా గుండు పొన్నకాయల్లే వుంది. అసలే బరువైన బెడ్డింగు. అందులోనూ ఎండలోనుండి వచ్చింది ఆకస్మాత్తుగా నెత్తిన వడేసరికి బాధ భరించలేక ఓ మోస్తరు ఏడుపే లంకించుకున్నాడు. అప్పుడే రైలెక్కిన మన బారిష్టరు పార్వతీశం మోచేత్తో అవతలి సీటులోని వ్యక్తిని ఒక్క పోటు పొడిచాడు. ఆయన విలవిలా తన్నుకుంటూ జరిగాడు పక్కకు. పార్వతీశం ఆ ఖాళీనాక్రమించి ఓ చిన్న సకిలింపువంటి ఘుర్ఘుర ధ్వనిచేసి నాలుగువైపులా కలియచూచాడు. కొంతమంది నివ్వెరపోయారు ఈయన సాహసానికి. మరికొందరు కోపంతో చూస్తున్నారీ చేష్టలను. పార్వతీశం అటూ ఇటూ చూసి సీటును మరికొంచెం గట్టిగా స్థిరపరచుకొని నిర్లక్ష్యంగా ఓసారి రైలు పెట్టినంతా పరిశీలించి, ఒక్కసారి పెద్ద కేక పెట్టినట్లన్నాడు 'బొత్తిగా మన తెలుగువాళ్ళకసలు బుద్ధేలేదండీ!'

అయితే ఆ ఎండలో, వడలో సందడిలో త్రొక్కిసలాటలో ఆ రెండో తరగతి రైలు పెట్టెలో, తెలుగువాడి' బుద్ధి ఉన్నదా లేదా. లేకుంటే ఎందుకని లేదు? అన్న విషయాన్ని గు'ంచి విచారించడం అటుంచి కనీసం వినే ఓపిక కూడా ఎవ్వరికీ లేదు. అందుకనీ ఈ పార్వతీశం 'ఏమంటున్నాడన్న మాట కనీసం ఆయన పక్కన కూర్చున్న వ్యక్తిగూడా పట్టించుకోలేదు. అయితే ఆయన అంతటితో ఊరుకోలేదు. తనమాట నిరూపించుకునేటందుకు సవ్యాఖ్యానంగా ఉపన్యాసం ప్రారంభించారు 'అసలు బుద్ధి వున్నవాళ్ళయితే ఇలా ఒకే రైలు పెట్టెలో ఇంతమంది ఎక్కుతారా? అక్షరాలా ఇది తెలుగు రైలు. రేణిగుంట

నుండి విజయవాడదాకా పోతుంది. దీనిలో ఈరక్షేమిటి? ఎవడన్నా ఫారినర్ కనుక చూస్తే నవ్విపోతాడు - ఇది రైలా? అసలిది రైలేనా అని నేను అడుగుతున్నాను...." అది రైలవునో కాదో చెప్పే ఓపికలేక పాసింజెర్లు అలా సొమ్మసిల్లి వున్నారు గాలికి - కానీ పార్వతీశం అంతటితోనూ ఊరుకోలేదు. ఏ పల్లీ చుదువా అమ్మేవాడికి మల్లేనో లేచి నిలబడి కంఠాన్ని కంచులా మోగించి ఉపన్యాసం పొడిగించాడు

'తెలుగువాడికి బుద్ధిలేదనడానికి మరికొన్ని కారణాలు కూడా చెపుతాను. చిత్తగించండి - తెలుగువాడికి తెలుగువాడంటే పడదు. ఖర్మగాలి ఎవరైనా ఒక తెలుగువాడు పైకొస్తున్నాడంటే వాడి కాలువట్టి లాగి కింద పడేసేవరకూ విశ్రమించడు రెండవవాడు. తాను పైకి పోవడంకాదు తెలుగువాడికి ముఖ్యం. తోటి తెలుగువాడు పోకుండా చూడటం - తెలుగువాడికి తెలుగు వాతావరణం గిట్టదు - బెంగాలీ పంచకట్టు కావాలి. నిజాం షేర్వాణీ కావాలి. మద్రాసు తంబాకు కావాలి. హిందీ కవిత్వం కావాలి - చివరకు పిల్లల్ని చదివించేందుకు ఇంగ్లీషు కాన్వెంటు కావాలి - అందాల తెలుగు - ఆనందాల తెలుగు నా వీరభాష తెలుగు. నా తేనెల భాష తెలుగు ఎవ్వడికీ అక్కర్లేదు.... అసలే అక్కర్లేదు .. ఏమిటీ బుద్ధిహీనత! ఎందుకీ నాన్సెన్స్ - అసలేమిటీ అంట' పార్వతీశం రాజకీయ నాయకునిలా మాంచి ఆవేశంగా ఉపన్యాసధోరణిలో పడి తన్నుతాను మరచిపోయాడు.

ఇంత హడావుడి జరిగేసరికి బండిలోని అన్ని జతల కళ్ళూ కొంతవరకు పార్వతీశంవైపు ప్రసరించాయి కొందరు వింతగానూ మరికొందరు వినోదంగానూ చూస్తున్నారు... పార్వతీశం ఇంకా అలాగే ప్రసంగాన్ని సాగించారు. 'నామటుకు నేను కొన్ని వందల సంఘటనలతో ఉదహరించగలను. ఈ విషయాన్ని బలపరచేందుకు అసలు నా జీవిత చరిత్రలో వాటినన్నింటినీ వ్రాస్తున్నాననుకో - అది వేరేసంగతి. ఒకసారి నేను ఆగ్రా పోయినాను ఆగ్రా - ఏదీ తాజమహల్ వుండే ఆ ఆగ్రా, అక్కడ పూర్ణిమ - పండువెన్నెల రాత్రిలో కూర్చున్నాను. నా చుట్టూ నాలుగైదు భాషల మనుషులు: ఆ వాతావరణం నా మనసులో మల్లెలపందిరి వేయించింది - హృదయం పులకరించింది 'లలనా జనాపాంగ' అవి మనుచరిత్రలోని పద్యం రాగయుక్తంగా ప్రారంభించాను.....

'అయ్యా అది వసు చరిత్రలోది' రైల్లో ఓ మూలనుంచీ కేక.

'గుడ్డు కదూ ...' పార్వతీశానికి కోపంవచ్చి అన్నాడు.

'గుడ్డు కాదండీ - పిల్లే'

అంతా నవ్వారు.

వాతావరణం ఇలా నవ్వులపాలు కావడం ఆయనకు నచ్చలేదు - 'చాల్లే వయ్యా - మహావిద్వాంసుడివి బయలుదేరావు. ఏదో ఒకటి మనువో వసువో - ఏం మునిగిపోయింది ఈ కొంచెంలో.... చూశారా - ఇదీ అసలైన తెలుగువాడి తెగులు - ఇదే పరాయిభాషవాడయితే ఆ తప్పొప్పులకు సున్నంపూడి పాలిష్ చేసి ఫారిన్ పంపి తమ భాష గొప్పతనం చెప్పుకుంటాడు. కాని మనవాళ్ళో.... అంతా రంధ్రాన్వేషణ ..."

'ఆ ఎవరికి కావాలండీ కాలక్షేపం బటానీలు ఏవరిక్కావ వక్క పెట్టెకోనుండీ బటానీల బుట్టతో ప్రవేశించాడొకాయన ఈ పెట్టెలోకి. అతని కంఠ ధ్వని ముందు పార్వతీశం కంఠం వినపడలేదు. అందుకని గత్యంతరం లేక కొంచెంసేపు విరమించాడు ప్రసంగం బటానీవాణ్ణి కోపంగా చూస్తూ. ఓ అయిదు నిమిషాల్లో బటానీలవాడు పోయాడు. వాడు సాగడమే ఆలస్యం పార్వతీశం లంకించుకున్నాడు.

'అందుకే నాకసలీ దేశమంటేనే బొత్తిగా నచ్చలేదు - ఏ ఫారిన్ పోయి హాయిగా బతకాలనుకుంటున్నాను.'

"పో - ఇప్పుడే పో, పీడ" అన్నాడెవరో అవతలి కిటికీ వద్దనుండి....

'ఏమిటీ సోదీ, ఎవడడిగాడు ఈయన్ను ప్రసంగించమని.' అన్నట్లు ముఖం పెట్టారు చాలామంది చికాకుతో.

'అంతేకాదు మిత్రులారా! వినండి ఇకనుండి నేను తెలుగు భాషలో రచనలు చేయడం కూడా మానివేస్తాను.' కఠోరమైన అభినవ గుణాఢ్య ప్రతిజ్ఞ పలికాడు పార్వతీశం తెలుగువాళ్ళమీది కోపంతో.... దీనితో పక్కాయనకు ఆసక్తి పెరిగి అడిగాడు - "అయ్యా - తమ నామధేయం ఏమన్నారు... ''

'వల్లభకవి' మన పార్వతీశం - ఇక నుండి వల్లభ అనే అందాం - ఖంగుమని సమాధానమిచ్చాడు. 'వల్లభకవి' అన్న అయిదక్షరాలూ రైలుపెట్టెనొక్కసారి మంత్రముగ్ధం చేసివేశాయి. కంపారుమెంటు మొత్తం ఒక్కసారి ఫునాదు

లతో కదిలినట్టయింది - 'వల్లభకవి' 'వల్లభకవి' మహాకవి 'వల్లభకవి వీరా?' ప్రముఖ ప్రజాకవి. సుప్రసిద్ధ నవలా రచయిత అత్యుత్తమ వాగ్గేయకారుడు - వేలాది ప్రజల ఆరాధ్య దైవం వల్లభకవి వీరేనా ? ఓహో ఎంత ధన్యుల మయ్యాము - వారెక్కిన పెట్టిలో ఎక్కి ప్రయాణం చేయడంతో ఎంత అదృష్టం లభించింది మనకు... ఇలా వెల్లువలాగా రైలు పెట్టెలో ఆలోచనలు పొర్లి పొంగాయి.

'స్వామీ, తమరేనా వల్లభకవీంద్రులు... ఓహోహో, పక్కన కూర్చున్న పెద్ద మనిషి పాదాభివందనం చేశాడు కవికి.

వల్లభకవి చిరునవ్వు నవ్వాడు

'అసలా చమత్కార భరితమైన సహజ మృదుమధుర గంభీర సంభాషణా క్రమం చూచి నేను అప్పుడే అనుకున్నాను - ఈయనెవరో మహానుభావుడై వుంటాడని, అనుకున్నట్లే అయింది - మా అదృష్టం పండింది' మరో భక్తుడు తన అభిమాన కవికి కైవారం సమర్పించాడు.

'అపర వాణీధవులు తమరు' ఒకరి నుండి నుతి.

'పుంభావ సరస్వతులు' మరొకరి స్తుతి.

,అపర కవులు అపర కవులు' ఓ అజ్ఞాని ప్రేలాపన.

'ఛట్ నోరుముయ్యి, అపర సరస్వతి అనాలి.'

మరో మిత్రుని సవరణ...........

రైలు పెట్టె మొత్తమూ సంరంభంతో సంతోషంతో నిండిపోయింది. ఎటు చూచినా స్వాగత వాక్యాలే - సన్మాన ప్రసంగాలే - నవ్వుల వెల్లువలే - నర్మ గర్భ సంభాషణలే - వీటన్నింటికి వల్లభకవి హృదయపూర్వకంగా సంతోషించినట్లుగా అతని ముఖాన్నిబట్టే తేలికగా పోల్చుకోవచ్చు - పెట్టెలోని ప్రజలు అప్పటి వరకూ తన యెడల చేసిన అవజ్ఞను క్షమించానన్నట్లు దయార్ద్ర దృష్టి ప్రసరించాడు వల్లభకవి.

'స్వామీ తమరు సామాన్యునిలా సెకండుక్లాసులో ప్రయాణం చేయడమే మా అదృష్టం'.

'అదేమిటయ్యా - నేను గాంధేయవాదినని నీకు తెలుసుకదా ప్రజాకవి ప్రజలలోనుండే పుట్టాడు - ప్రజలలోనే బతుకుతాడు. ప్రజలలోనే చస్తాడు.

'ఆహాహా' కరతాళ ధ్వనులతో నిండిపోయింది. పెట్టె 'స్వామీ మీ కుంటి గుర్రం రచనలో జానకి పాత్రనెందుకు క్రూరంగా చిత్రించారు?'

'అది దాని ఖర్మం - ఆ జానకి క్రూరాత్మురాలు, భగవంతుడామెనలా సృష్టించాడు. అందుకు మనమేం చేస్తాము?'

"ఆ పాత్రనలా అర్థాంతరంగా వదిలేశారే" చివరికది ఏమవుతుందని మీ ఉద్దేశం.'

'అ.ఏ ఏట్లోనో దూకి చస్తుంది.' నిర్లక్ష్యంగా సమాధానం చెప్పాడు వల్లభకవి.

ఆయన నలాంటి ప్రశ్నలతో బాధించకూడదని మరొకరు ఆ పృచ్ఛకుణ్ణి మందలించారు - అంతలో ఓ చిన్న స్టేషను వచ్చింది. బండి ఓ నిముషమాగి మళ్ళీ బయలుదేరింది.

"మహాకవీ.మీ ప్రస్తుత కార్యక్రమమేమిటి?" ఆసక్తితో ప్రశ్నించారొకరు.

'అ - ఆ విషయానికే వస్తున్నాను' వల్లభకవి అందరి ముఖాలూ ఒక్కసారి పరికించారు.

కంపార్టుమెంటు మొత్తమూ తనవైపే చూస్తున్నది.

ముసలితాత ఒకాయన కళ్ళజోడు ముక్కుమీదికి లాగి ఆప్యాయంగా చూస్తున్నాడు తన్ను. ఓ యువకుడు ఆటోగ్రాపు పుస్తకం చేతిలో పట్టుకుని రడీగా వున్నాడు తన కొరకు ఒక చిన్న గడ్డం పెద్దమనిషి చేతిలో న్యూస్ పేపర్ పక్కకునెట్టి పైన పడుకున్నవాడు కిందికి తొంగిచూస్తున్నాడు తనవైపే ఆసక్తిగా.... పెట్టలోని ఆడవాళ్ళంతా తన్నే చూస్తున్నారు....

'నేనొక బృహత్తర సంకలనం ప్రచురింపబోతున్నాను.'

ఆటంబాంబు వదిలినట్లు రైలుపెట్టెలో తన అపూర్వ కార్యక్రమాన్ని ప్రకటించాడు వల్లభ కవి.

'సంకలనమంటే సంకలనం కాదు - అపూర్వ సంకలనం, చిట్టాపద్దు పుస్తకాల్లా చిత్తుకాగితాల్లో చెత్తకాగితాల్లో ముద్రించి అమ్మరు దాన్ని - మేలిమి కాగితంపై ఏమాంచెస్టరులోనో ముద్రిస్తారు....'

'తెలుగులోనేనా?' ఒక సంశయాత్ముని ప్రశ్న.

'ఉ-స్. మాట్లాడరాదు. వారు చెప్పేది చిత్తగించు' పక్కవాని సర్దుబాటు.

'తెలుగులో ఉత్తమ పుస్తకాలు నశించాయి సాహిత్య స్థాయి పతనమై పోయింది. మనిషికో గ్రంథాలయం పెరుగుతున్నది నిజమే లైబ్రరీల పొడవూ వెడల్పూ ఎటూ పెరిగాయి కాని లోతుమాత్రం లేదు... "

('గుంట తవ్వితే సరి' అని ఓ గుంటడి సైడ్ కామెంట్ చిన్నగా)

"అందుకనే నా లోకోత్తమ సాహిత్యాన్ని అందరికీ అందుబాటులోకి తీసుకు రావాలని ప్రయత్నం ఒకటి ప్రారంభించాను - దానికి మీరంతా హృదయపూర్వకంగా ఉదారంగా యథాశక్తి ఇప్పుడే ధనం ఇవ్వాలి.'

ధనం మాట వచ్చేసరికి రైలుపెట్టె స్తంభించిపోయింది రైలు కదులుతున్నా పెట్టెలో మనుషుల ఊపిరి ఆడుతున్నదో లేదో పోల్చుకోవడం కష్టం!

ముసలాయన కళ్ళు అలాగే తేలవేసి కునికిపాట్లు పడసాగాడు యువకుడి ఆటోగ్రాఫు బుక్ జేబులోకి పోయింది. ఎదురుగా కూర్చున్నా తన ముఖాన్ని దిన పత్రికలో దాచుకున్నాడు.

ఇంకా ఇద్దరు ముగ్గురు ఆవలిస్తు ఏదో ఎలక్షన్ల గూర్చి, విజయవాడ ఎండలగూర్చి సంభాషణ ప్రారంభించారు ... దూరం తరిగిపోతూన్నది.-విజయవాడ వచ్చేస్తున్నది. వల్లభకవికి తిక్క తిరుక్కొచ్చింది ఈ వాతావరణంలో మార్పును చూచి. "ఛీ. ఏం జాతి నీరసమైన జాతి! డబ్బనంగానే చస్తుంది జాతి హరిశ్చంద్రుడి నాడెరుగుదుమా, భోజరాజు నాడెరుగుదమా . శ్రీనాథుని నాడెరుగుదుమా, శ్రీ కృష్ణరాయలనాడు తెలుసా మనకీ దుర్గతి? ఎన్నడూ లేనిది స్వతంత్ర భారతంలో ఏమిటీ అవమానం?" ఆవేశంతో ఓ చండాల పుస్తకం తీసి అందుకే నేనన్నాను తెలుగువాడికి తెలుగు తప్ప మరేమి తెలీదని. పక్క భాషలవాళ్ళను చూచి బుద్ధి తెచ్చుకుంటే సరి - ఆ ఆ పేపరు తర్వాత చదువుదురు. విజయవాడ వచ్చేసరికి. దిగిపోతే పత్తా దొరకరు మీరు - వెయ్యండి. మీ ఇష్టం" పుస్తకం బలవంతంగా ఎదురు బల్లమీద వ్యక్తి ముందుకు నెట్టాడు. ఆ పెద్దమనిషి వల్లభ కవి దబాయింపుకు తట్టుకోలేక డబ్బు ఇచ్చుకోలేక పచ్చి వెలక్కాయ మింగినట్లు ముఖంపెట్టి నాలుక వ్రేలాడవేశాడు పళ్ళసందునుంచి.

'తియ్యండి, తియ్యండి డబ్బు' దబాయిస్తున్నాడు వల్లభకవి, "దొంగతనం కాదు బందిపోటు, అన్నట్టున్నది వ్యవహారం" అనుకుంటున్నారు పాసెంజర్లు.

'ఏయ్ గడ్డం పెద్దమనిషీ, కిందికి దిగిరావయ్యా - ఇదుగో సంతకం చెయ్యి' వల్లభకవి హుంకారానికి గడ్డం పెద్దమనిషి కిందికి దిగక తప్పలేదు, 'సినిమాలకు క్యూలలో నిలబడి చొక్కాలు చింపించుకొని జేబులు కత్తెరలు వేయించుకొని వళ్ళికిలించుకొని డబ్బులు ఖర్చుచేసుకొని కొంప చేరుతారు. ఉత్తమ సాహిత్యమంటే సరి, ఎక్కడలేని దరిద్రమూ వస్తుంది మనకు. 'ఆ-వెయ్యండమ్మా చందాలు వెయ్యండి - డిటెక్టివులయితే చదువుతారు కాని సాహిత్యం అక్కర్లేదా మీకు....'

వల్లభకవి వామనునివలె ప్రారంభించి చూస్తూండగానే త్రివిక్రముడైనాడు-

'మీకిచ్చిన చందాకు ప్రతిఫలంగా మాకేమిటి ముడుతుంది' పైనుంచి దిగిన గడ్డంమనిషి ప్రశ్నించాడు. వల్లభకవికి కోపం వచ్చింది 'ఏమయ్యా గడ్డపు పెద్దమనిషీ, బ్రతుకునంతా యుటిలిటేరియన్ పర్సస్‌తోనే చూస్తారా....చంద్రుడు ఎందుకు వెన్నెల కురుస్తున్నాడు?? పండ్లు ఎందుకు కాస్తున్నాయి?? వర్షాలు ఎందుకు పడుతున్నాయి. దేవుడెందుకు సృష్టిస్తున్నాడు...."

'పనిలేక' గడ్డంమనిషి సమాధానం.

"ఏడ్చినట్లుంది నీ తెలివి - ఇదంతా నిష్కామ కర్మయోగం, మహా కవుల గ్రంథాలు కొనడమూ చదవడమూ ముద్రించడమూ నిష్కామంగానే జరగాలి - అయినా అంత కోరుతున్నావు కాబట్టి నీకో ఫ్రీ కాపీ ఆ పుస్తకం పంపుతాలే."

'ఇంతకూ మీరు మహా కవేనని ఏమిటి నమ్మకం!' గడ్డంమనిషి సూటి ప్రశ్నకు వల్లభకవి మండిపడ్డాడు.

'లోకమంతా అంగీకరించగా నీవుమాత్రం నన్ను మహాకవిగా అంగీకరించవా?'

"అందరూ అంగీకరిస్తే నేనుకూడా అంగీకరించాలని ఏముంది?"

"మీ 'మారని కొలను' నవలలో ముప్పై ఎన్నకాని జమ్స్ ఉన్నాయని నేను ఆరోపిస్తున్నాను. 'ముంగీసను కరిచిన పాము' నవల అసలు మీరు వ్రాయలేదనీ నేను నిరూపిస్తున్నాను. మీ మకరంద మాధుర్యం కావ్యంలో ప్రతి పద్యానికి ఓ తప్పును చూపిస్తాను మీరెలా సమర్థించుకోగలరు?" "గడ్డం పెద్దమనిషి గడు

గ్గాలుగా పరిణమించేసరికి రైలులో తిరిగి రసవత్తరమైన వాతావరణం నెల కొన్నది. అందరి నిద్రా పారిపోయింది. దినపత్రిక చాటునుండి ఎదురుబెంచీ అయన ముఖం ఆశతో రంగస్థలం పైకి వచ్చింది. సర్కసు చూస్తున్నంత వేడు కతో జనమంతా ఒళ్ళంతా కళ్ళుచేసుకొని ఉత్సాహంగా కూర్చున్నారు. మహా కవితో గడ్డం అర్భకుడు దెబ్బలాట పెట్టుకున్నాడు. ఇతని పొగరు ఎలా అణు స్తాడో చూడాలని పాసింజర్ల వేడుక. "కు విమర్శకుడా" వల్లభకవి గాండ్రిం చారు పెద్దపులిలా.

'నీవు పైసలివ్వకపోతే మానెయ్' అంతేకాని ఇచ్చేవాడికి రాహువులా నీ గడ్డం అడ్డంపెట్టకు"|శ్రోతలందరి సానుభూతీ ఆ కారణంగా మళ్ళీ వల్లభకవివైపే తిరిగింది. తాము పైసలివ్వకపోవచ్చు. వల్లభకవి తమ్ముదబాయించవచ్చు - అది వేరే విషయం. కాని ఎవడో ఓ గడ్డంవాలా ఇలా మహాకవిని విమర్శించడం వాళ్ళకు నచ్చలేదు. అతను మనలో ఒకడనీ, తమ్ము చందాబారినుండి రక్షిం చేందుకే పోట్లాటకు దిగాడనీ ప్రజలు మరచిపోయారు.

'అడ్డంపెట్టే తీరుతాను, మిత్రులారా! ఈ వల్లభకవికి ఎవ్వడూ ఒక్క పైసా ఇవ్వకండి' తెగబడి అడ్డునిలిచి గడ్డంమనిషి అరిచారు కీచురాయిలా.

వల్లభకవి ఒక్క దెబ్బతో ఈ గడ్డంవాలాను పడుకోబెడతాడని అందరూ ఆశించారు కాని అలాంటిదేమీ జరుగలేదు. చందాపుస్తకం తీసి వల్లభకవి సంచీలో సర్దుకోవడం చూచి టిక్కెట్టులేని ఈ వినోదం ఇంకా చిత్తగించాలనుకున్న ప్రజలు అసంతృప్తిచెందారు. గడ్డంమనిషి ఇలా ఆశించని విజయం పొందడమూ వారికంత నచ్చలేదు.... 'వల్లభకవికి జై - వల్లభకవీ జిందాబాద్' ప్లాట్‌ఫారంపై కేకలు - మజాలో పడి రైలు ప్లాటుఫారం చేరడంకూడ మరచిన ప్రజలు గబ గబా సామాన్లు సర్దుకోసాగారు.

'అయ్యో తమకేదో సన్మానంలాగుంది' పక్కనున్న మనిషి ప్రశ్నను కూడా వినిపించుకోకుండా వల్లభకవి బెడ్డింగును తలుపువగ్గరికి లాక్కున్నాడు.... 'వల్లభకవీ వర్ధిల్లాలీ ... వల్లభకవీ జిందాబాద్....' కార్యకర్తలు ఈ డబ్బాదగ్గ

రికి వచ్చి చూచారు. ఆనందంతో ఒక్కసారి లోపలికి వచ్చి పూలదండలు వేశారు.

'తమరు సెకండుక్లాసులో వచ్చారేమిటి? మీకోసం మేము ఫస్టుక్లాసు పెట్టెలు వెతుకుతున్నాము....'

'అదిసరే - చూడండి ఈ గుమ్మం దగ్గర బెడ్డింగుతో ఒకాయన....' కార్యకర్తలు చూచారు, గుమ్మందగ్గరి వల్లభకవి ఎప్పుడో ప్లాటుఫారంపై జనంలో కలసిపోయాడు. నినాదాలు చేస్తున్న కార్యకర్తల మధ్యకుదిగి కృతజ్ఞతా సూచకంగా చేతులుమోడ్చి నిలిచి బరువైన పూలదండలతో ముందుకు సాగాడు గడ్డంమనిషి